

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

8 AVRIL 1952.

8 APRIL 1952.

PROPOSITION DE LOI

relative à des modifications et à des compléments
apportés aux dispositions organiques de la Société
Nationale de Crédit à l'Industrie.

WETSVOORSTEL

tot wijziging en aanvulling van de organieke
bepalingen van de Nationale Maatschappij voor
Krediet aan de Nijverheid.

DEVELOPPEMENTS

TOELICHTING

MESDAMES, MESSIEURS,

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

La nécessité de pratiquer une large politique de promotion des investissements est unanimement reconnue, que ce soit en vue de développer le potentiel industriel de certaines régions frappées de chômage structurel, ou de maintenir l'équipement du pays au niveau des techniques les plus modernes.

Déjà en 1919, le législateur a reconnu qu'il était indispensable, dans le cadre de l'organisation du crédit à long terme, de créer une institution publique habilitée à financer les investissements industriels : la Société Nationale de Crédit à l'Industrie.

Encore que cette dernière ait joué, depuis sa création, un rôle intéressant, son activité n'en est pas moins fortement limitée par ses statuts actuels, qui ne répondent plus aux besoins du moment.

Ces besoins appellent la disposition abondante de capitaux à risque d'entreprise. Or, les recours du marché pour le financement de nouvelles affaires s'avèrent malaisés dans de nombreux cas, ce qui entraîne de sérieuses difficultés pour le développement indispensable des installations industrielles.

La nécessité de doter une institution publique d'un statut qui lui permette de détenir des parts en capital de sociétés est donc évidente. Une telle institution n'existe pas en Belgique, alors qu'à l'étranger des modalités diverses se rencontrent, qui autorisent des prises de participations par l'Etat ou par des établissements para-étatiques en vue de servir l'intérêt général.

Il existe encore, dans l'actualité, une autre raison tendant à démontrer le caractère indispensable de la disposition d'un organisme financier qualifié pour la promotion des investissements nationaux. Dans le cadre du plan Schuman, en vertu de l'article 56 du Traité, la Haute Autorité peut faciliter, soit dans les industries du charbon et de l'acier, soit dans toute industrie, le financement de programmes de création d'activité nouvelles, susceptibles

Iedereen erkent de noodzakelijkheid van een ruime politiek ter bevordering van de beleggingen, om het even of ze ten doel hebben het nijverheidspotentieel uit te breiden in bepaalde streken waar structurele werkloosheid heerst, of de uitrusting van het land aan te passen aan de eisen van de modernste techniek.

Reeds in 1919 zag de wetgever in, dat het onontbeerlijk was, in het raam van de kredietregeling op lange termijn, een openbare instelling op te richten, die gemachtigd was de nijverheidsbeleggingen te financieren, namelijk de Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid.

Alhoewel deze sedert haar oprichting een belangwekkende rol heeft gespeeld, is haar bedrijvigheid toch streng beperkt door haar huidige statuten, die niet meer beantwoorden aan de behoeften van het ogenblik.

Deze behoeften vergen de beschikking over overvloedige kapitalen met bedrijfsrisico. Welnu, in vele gevallen blijkt het moeilijk beroep te doen op de markt voor de financiering van nieuwe zaken, wat ernstige moeilijkheden teweegbrengt voor de onontbeerlijke uitbreiding der nijverheidsinrichtingen.

Het is dus duidelijk dat aan een openbare instelling een statuut moet verleend worden, waardoor het haar mogelijk wordt, kapitaalsaandelen van vennootschappen te bezitten. Een dergelijke instelling bestaat niet in België, terwijl in het buitenland verscheidene modaliteiten werden getroffen waardoor de Staat en parastatale organismen werden gemachtigd om beleggingen te doen, met het oog op het algemeen belang.

Ook nog om een andere reden, die uit de huidige omstandigheden voortvloeit, is het volstrekt nodig te beschikken over een financieel organisme, bevoegd tot begunstiging van 's Lands investeringen. In het kader van het Schuman-plan, krachtens artikel 56 van het Verdrag, kan het Hoge Gezag, hetzij in de steenkolen- en staalnijverheden, hetzij in iedere andere nijverheid, de financiering vergemakkelijken van programma's tot oprichting

d'assurer le réemploi productif de la main-d'œuvre qui serait rendue disponible sous l'effet de progrès techniques. Sans l'intermédiaire d'un organisme national adéquat, de telles dispositions risqueraient de rester lettre morte.

* * *

Une telle disposition étant admise, encore convient-il de se demander s'il est nécessaire de créer une institution nouvelle ou, au contraire, s'il est préférable d'étendre de façon appropriée le champ d'action d'une institution existante, en l'occurrence la Société Nationale de Crédit à l'Industrie ?

D'aucuns estiment qu'il faut se garder de toucher à l'objet social de la Société Nationale de Crédit à l'Industrie, et donc qu'il s'indique de créer un établissement distinct, dans lequel la Société Nationale prendrait toutefois une part prépondérante.

Une telle opinion fait fi de toute logique et de toute raison. *La société de participations à instituer doit être la Société Nationale de Crédit à l'Industrie elle-même*, plutôt qu'une société juridiquement distincte, qu'elle lui soit jumelée ou non. De nombreux arguments militent en faveur de cette conception.

Tout d'abord, il faut souligner que la coordination du secteur du crédit public est déjà laborieuse, sinon largement insuffisante. Cela est dû partiellement au fait que des opérations parfois connexes sont l'apanage de deux ou plusieurs organismes. Créer une institution nouvelle, ayant un champ d'action similaire à celui d'une institution existante, et qui ne différerait de celle-ci que par les méthodes utilisées, ne ferait en réalité qu'accentuer cet état de choses.

Des raisons d'ordre pratique et technique existent également. Par exemple, une entreprise qui doit étendre ses moyens d'action et qui, pour des raisons diverses, ne peut recourir au marché des capitaux, s'adressera à une institution publique, soit en vue d'obtenir du crédit à long terme, soit en vue de lui faire souscrire à une augmentation de capital, soit encore concomitamment par les deux méthodes, la solution adoptée dépendant de la structure financière de l'entreprise en cause. Il serait absurde d'obliger, en l'occurrence, à recourir selon les cas à deux institutions séparées, dont l'existence entraînerait d'ailleurs des doubles études ou analyses inutiles, et aussi des frais de gestion immanquablement plus élevés.

D'autre part, la société publique de participations devra forcément, dans une certaine mesure, recourir elle-même au marché des capitaux. Si l'on objecte que le marché des capitaux n'offre qu'une ère de prospection limitée, et qu'en conséquence la Société Nationale de Crédit à l'Industrie renouvée trouvera difficilement ses moyens de financement puisqu'elle rencontre déjà actuellement des difficultés dans ce domaine, on peut rétorquer que l'objection vaut tout autant pour une société de participations distincte, avec cette circonstance aggravante que celle-ci n'aurait ni le standing ni le crédit que la S. N. C. I. a pu acquérir après plus de vingt ans d'expérience.

* * *

Il importe de préciser le sens de la réforme proposée.

La Société Nationale de Crédit à l'Industrie, devenue société de participations, ne doit pas tendre à obtenir le

van nieuwe bedrijven, waardoor het mogelijk zou zijn de productieve wederaanwending te verzekeren van de werkrachten die beschikbaar zouden worden ingevolge de technische vooruitgang. Zonder de bemiddeling van een passend nationaal organisme zouden dergelijke beschikkingen gevaar lopen geen praktische waarde te hebben.

* * *

Eens dergelijk standpunt ingenomen, zou het nog geboden zijn zich af te vragen of het nodig is een nieuwe instelling tot stand te brengen, ofwel integendeel of het wenselijker is het actiegebied uit te breiden van een bestaande instelling, namelijk de Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid.

Velen zijn de mening toegedaan, dat men er zich voor moet hoeden het maatschappelijk doel van de Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid aan te raken, en dat het dus gepast is een afzonderlijke instelling in het leven te roepen, waarin de Nationale Maatschappij nochtans een overwegende rol zou spelen.

Dergelijke mening is alles behalve logisch en redelijk. *De in te stellen deelnemende maatschappij moet de Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid zelf zijn*, eerder dan een juridisch onderscheiden maatschappij, al dan niet er mede gekoppeld. Talrijke argumenten kunnen worden aangevoerd tot staving van dergelijke opvatting.

Eerst en vooral moet de nadruk er op worden gelegd dat de samenordering van de sector van het openbare krediet reeds moeilijk, zoniet vrij ontoereikend is. Dit is gedeeltelijk te wijten aan het feit dat verrichtingen, die soms met elkaar verband houden, door twee of meerdere instellingen worden geregeld. Zulke toestand zou nog worden verergerd met de oprichting van een nieuwe instelling, die een gelijkaardig actiegebied zou hebben als een bestaande instelling en die alleen door de aangewende methodes er van zou verschillen.

Eveneens zijn er redenen van praktische en technische aard. Een bedrijf dat zijn actiemiddelen moet uitbreiden en om verschillende redenen geen beroep kan doen op de kapitaalmarkt, zal zich tot een openbare instelling wenden, hetzij om krediet op lange termijn te bekomen, hetzij om ze te laten inschrijven op een kapitaalsverhoging, hetzij gelijktijdig door de twee methodes, daar de aangenomen oplossing afhangt van de financiële structuur van het betrokken bedrijf. In dergelijk geval ware het onredelijk de bedrijven, volgens de gevallen, te verplichten beroep te doen op twee gescheiden instellingen, waarvan het bestaan trouwens aanleiding zou geven tot dubbele onderzoeken of ontledingen, alsmede tot beheerskosten, die onvermijdelijk hoger zouden staan.

Anderzijds zal de openbare deelnemende maatschappij zelf, tot in een zekere mate, noodzakelijk beroep moeten doen op de kapitaalmarkt. Er wordt opgeworpen dat de kapitaalmarkt beperkt is, dat de vernieuwde Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid haar financieringsmiddelen moeilijk zal vinden, vermits zij reeds thans op moeilijkheden stuit op dat gebied; men kan nochtans antwoorden dat zulk bezwaar met evenveel redenen tegen een afzonderlijke deelnemende maatschappij kan worden aangevoerd, met de verzwarende omstandigheid dat laatstbedoelde maatschappij noch de stand, noch het krediet zou genieten, die de N. M. K. N. na meer dan een twintigjarige ervaring heeft kunnen verkrijgen.

* * *

De bedoeling van de voorgestelde hervorming moet nader worden bepaald.

Wanneer de Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid deelnemende maatschappij wordt, mag zij

contrôle de la gestion des entreprises où elle acquiert des participations, mais bien essentiellement à être une société de placements temporaires, dont le rôle est surtout supplétif de l'initiative privée, lorsque celle-ci marque sa carence.

Il n'en faut pas déduire, pour autant, que des prescriptions réglementaires doivent déterminer strictement des maxima de participation au capital des entreprises, ou des délais à l'expiration desquels la société doit avoir cédé les parts qu'elle détient. À cet égard, la seule attitude raisonnable à prendre est de laisser aux organes de direction de la Société une latitude aussi grande que possible dans l'appréciation de la bonne gestion de son portefeuille. Toute autre solution conduirait à enserrer ces organes de direction dans un réseau de limitations préjudiciables à l'essor de l'activité de la Société.

* * *

Il importe de profiter de cette importante réforme pour revoir certains aspects de la structure interne de la Société Nationale de Crédit à l'Industrie, de façon à la mettre à même de jouer pleinement son rôle d'intérêt public.

Cette revision touche essentiellement les moyens d'action propres de la Société, qui doivent être mis en concordance avec l'importance que ses missions nouvelles revêtent pour la collectivité; ses organes de gestion et de surveillance, qui doivent également faire l'objet d'aménagement; enfin la répartition des bénéfices.

Les modifications préconisées font l'objet des commentaires appropriés ci-après.

* * *

L'article 2 définit l'objet de la société. Il remplace, en fait, l'article 3, § 1er, des statuts actuels, et en élargit le cadre, ainsi qu'il est annoncé dans les développements ci-dessus.

Pour éviter des discussions qui ont déjà eu lieu dans le passé, il est précisé que les entreprises industrielles et commerciales visées doivent être entendues dans l'acception la plus large : ce sont entreprises publiques aussi bien que les entreprises privées, ce sont celles qui concourent à l'économie de la colonie comme celles du territoire métropolitain.

L'article 3 laisse au Conseil d'Administration toute latitude de fixer, sur proposition du Comité permanent, les conditions d'octroi des crédits ainsi que celles qui régissent les prises de participations et la diffusion éventuelle de celles-ci.

L'article 4 reprend l'article premier, b), de la loi du 21 août 1948, en précisant que l'attribution des capitaux mis à la disposition de la société par l'Etat ou par des tiers peut se faire sous l'une quelconque des formes d'intervention prévues par le nouvel objet, et non plus seulement sous forme de crédits.

L'article 5 organise la garantie de l'Etat aux prises de participations de la Société, sous une procédure aussi simple que possible, et qui garantit le contrôle du Parlement sur les décisions prises à cet égard par le Gouvernement.

L'article 6 modifie l'obligation, imposée à présent à la Société, de posséder certains sièges d'opérations en pro-

er niet op aansturen om de contrôle te bekomen over het beheer van de bedrijven, waarin zij aandelen verkrijgt, maar om hoofdzakelijk een maatschappij te zijn voor tijdelijke beleggingen, waarvan de rol eerder bestaat in het vervangen van het privaat initiatief, wanneer dit in gebreke blijft.

Hieruit mag niet worden afgeleid dat reglementsbepalingen noodzakelijk zijn tot nauwkeurige vaststelling van de maximumaandelen in het kapitaal van de bedrijven, of van de termijnen na het verstrijken waarvan de maatschappij de aandelen, die in haar bezit zijn, moet hebben afgestaan. In dit opzicht geldt als enige redelijke gedragslijn, dat het de bestuursorganen van de Maatschappij zoveel mogelijk vrij moet zijn het degelijke beheer van haar effectenbezit te beoordelen. Elke andere oplossing zou tot gevolg hebben, dat bedoelde bestuursorganen belemmerd zouden zijn door een net van beperkingen, die de uitbreiding der werking van de maatschappij in de weg zouden staan.

* * *

Deze belangrijke hervorming moet te baat worden genomen om sommige aspecten van de inwendige structuur van de Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid te herzien, opdat dat zij haar rol van openbaar nut ten volle zou kunnen vervullen.

Bedoelde herziening houdt hoofdzakelijk verband met de eigen actiemiddelen van de Maatschappij, die in overeenstemming moeten worden gebracht met het belang van deze nieuwe opdrachten voor de gemeenschap; met haar beheers- en toezichtsorganen, die eveneens moeten worden aangepast; ten slotte met de verdeling van de winsten.

De vooropgestelde wijzigingen maken het voorwerp uit van volgende commentaar.

* * *

Bij *artikel 2* wordt het doel van de maatschappij bepaald. Dit artikel vervangt feitelijk artikel 3, § 1, van de tegenwoordige statuten, waarvan het kader wordt uitgebreid, zoals er in hogerstaande toelichting op werd gewezen.

Ten einde discussies te vermijden, die reeds in het verleden plaats grepen, wordt nader bepaald dat de bedoelde nijverheids- en handelsbedrijven in de breedste zin moeten worden verstaan : het zijn zowel de openbare als de particuliere bedrijven, het zijn de bedrijven die bijdragen, zowel tot de economie van de kolonie als van het moederland.

Bij *artikel 3* wordt bepaald dat de Raad van Beheer volkomen bevoegd is om op voorstel van het vast Comité de toekenningsvoorwaarden van de kredieten te bepalen, alsmede de voorwaarden van verwerving van de aandelen en de eventuele verspreiding er van.

In *artikel 4* wordt het eerste artikel, b), overgenomen van de wet van 21 Augustus 1948, met als nadere bepaling dat de toekenning van kapitalen, ter beschikking van de Maatschappij gesteld door de Staat of door derden, kan geschieden in om 't even welke vorm van tussenkomst, voorzien door het nieuwe doel, en niet alleen meer in de vorm van kredieten.

Bij *artikel 5* wordt de Staatswaarborg ingericht bij de deelnemingen van de Maatschappij, volgens een zo eenvoudig mogelijke rechtspleging, welke het toezicht van het Parlement waarborgt op de in dat opzicht door de Regering getroffen beslissingen.

Bij *artikel 6* wordt de verplichting gewijzigd die thans aan de Maatschappij opgelegd is om sommige verrichtings-

vince, en une latitude laissée à l'appréciation du Conseil d'Administration.

Le renforcement indispensable des moyens d'action de la Société est réglé par les *articles 7, 8 et 9*.

Le capital est porté de 410 millions à 1 milliard 500 millions. Il est en effet primordial d'assurer un accroissement sensible des moyens financiers de la Société, le plafond normal de sa capacité d'émission de bons de caisse et d'obligations étant fixé à quinze fois la somme du capital social et des réserves. En face de l'immensité des besoins d'investissement à satisfaire, compte tenu notamment de ce que l'investissement nécessaire pour donner du travail à un ouvrier dans une entreprise moderne se situe à des montants extrêmement élevés, cette augmentation des possibilités d'action apparaît comme répondant à une nécessité impérieuse. A défaut d'une telle extension, la réforme proposée ne pourrait atteindre que des résultats largement insuffisants.

Cette augmentation de capital doit être intégralement souscrite par l'Etat — dans des conditions de prix de souscription d'ailleurs similaires à celles qui ont été déterminées par la loi du 21 août 1948. Tout d'abord, le caractère public de l'institution doit être renforcé en vertu même des conceptions présidant aux réformes préconisées. Ensuite, il est dans la pratique exclu de songer au marché des capitaux pour absorber des montants de l'ampleur de ceux qui sont estimés nécessaires.

D'autre part, il est jugé utile d'organiser par la loi l'appel capital non encore libéré.

Pour la partie du capital actuel qui reste à libérer, le délai de six mois est fixé.

Pour le solde non libéré de l'augmentation du capital, un délai maximum de dix ans est déterminé, avec libération progressive, par tranches annuelles de un dixième au moins.

En vue d'éviter des mouvements de fonds inutiles, il est prévu que les dividendes attribués aux actions de l'Etat seront affectés par priorité au paiement des tranches annuelles à libérer, dont seul le solde devra dès lors faire l'objet d'un paiement effectif par l'Etat.

Des aménagements importants sont également apportés en matière d'administration et de surveillance.

En vertu de l'*article 10*, il est institué au sein du Conseil d'Administration un Comité permanent de trois membres, qui exercent des fonctions à temps plein à la Société. L'extension des activités et des responsabilités de la Société rend cette réforme indispensable. De même, le caractère renforcé d'intérêt public de l'institution exige que ces trois personnes fassent l'objet de nomination, et de révocation, par arrêté royal.

Les autres membres du Conseil d'Administration sont nommés par l'assemblée générale, selon la procédure mise en vigueur par la loi du 21 août 1948. Toutefois, pour éviter d'augmenter le nombre total des membres du Conseil, il a été jugé utile de réduire de quatre à deux les membres présentés par le Ministre des Finances et les institutions financières d'intérêt public. La représentation du secteur public n'en est nullement affaiblie, puisque cette diminution est compensée par l'institution de deux administrateurs-délégués permanents, nommés par arrêté royal.

Les *articles 11, 12 et 13* n'appellent pas de commentaires particuliers.

zetels in de provincie te hebben, vrijheid welke aan de beoordeling van de Raad van Beheer wordt overgelaten.

De nodige versterking der werkmiddelen van de Maatschappij wordt geregeld bij de *artikelen 7, 8 en 9*.

Het kapitaal wordt gebracht van 410 miljoen op 1 milliard 500 miljoen. Het is inderdaad van allergrootst belang, een gevoelige vermeerdering der financiële middelen van de Maatschappij te verzekeren, terwijl het normaal maximum van hare mogelijkheden tot uitgifte van kasbons en obligaties vastgelegd is op tienmaal het bedrag van het maatschappelijk kapitaal en van de reserves. Gelet op de overgrote behoeften aan beleggingen welke dienen voldaan, rekening inzonderheid gehouden met het feit dat de belegging, welke nodig is om werk te verschaffen aan een werkmans in een moderne onderneming, uiterst hoge bedragen bereikt, komt deze verhoging der werkmogelijkheden voor als beantwoordend aan een dringende behoefte. Bij gebrek aan een dergelijke uitbreiding zou de voorgestelde hervorming slechts volstrekt ontoereikende uitslagen kunnen opleveren.

Op deze kapitaalsverhoging dient volledig door de Staat ingeschreven — onder overigens gelijke inschrijvingsvoorwaarden als deze die bij de wet van 21 Augustus 1948 werden bepaald. Vooreerst dient het publiek karakter der instelling versterkt te worden in overeenstemming met de opvattingen zelf die tot de voorgestelde hervormingen leidden. Vervolgens is het in de praktijk uitgesloten op de kapitaalmarkt te rekenen om zo omvangrijke bedragen op te nemen als deze die nodig geacht worden.

Anderzijds wordt het nuttig geoordeeld, het beroep op nog niet volgestort kapitaal bij de wet in te richten.

Voor het nog vol te storten gedeelte van het kapitaal, wordt een termijn van zes maanden bepaald.

Voor het niet-volgestort saldo van de kapitaalsverhoging wordt een maximumtermijn van tien jaar bepaald, met geleidelijke vrijmaking van jaarlijkse sneden van ten minste een tiende.

Ten einde een nutteloos fondsenverkeer te vermijden wordt voorzien dat de dividenden, welke aan Staatsaandelen worden toegekend, bij voorrang zullen besteed worden aan de betaling der jaarlijks vol te storten sneden, waarvan het saldo dienvolgens alleen het voorwerp dient uit te maken van een werkelijke uitbetaling door de Staat.

Belangrijke aanpassingen werden eveneens aangebracht in zake bestuur en toezicht.

Krachtens *artikel 10* wordt in de schoot van de Raad van Beheer een Vast Comité van drie leden ingesteld, die « full-time » ambtsbezigheden bij de Maatschappij waarnemen. De uitbreiding van de opdrachten en van de verantwoordelijkheden van de Maatschappij is van die aard, dat dergelijke hervorming onontbeerlijk blijkt te zijn. Daar het karakter van openbaar belang van de instelling wordt versterkt, is het insgelijks nodig dat bedoelde drie personen bij koninklijk besluit benoemd en afgezet worden.

De andere leden van de Raad van Beheer worden door de algemene vergadering benoemd volgens de rechtspleging die door de wet van 21 Augustus 1948 werd ingevoerd. Om de verhoging van het totaal aantal raadsleden te vermijden, werd echter nuttig geacht de vier leden, die door de Minister van Financiën en door de financiële instellingen van algemeen belang worden voorgedragen, tot twee te herleiden. De vertegenwoordiging van de publieke sector wordt daardoor geenszins verzwakt, vermits bedoelde vermindering gecompenseerd wordt door de instelling van twee bij koninklijk besluit genoemde vaste beheerders-afgevaardigden.

Artikelen 11, 12 en 13 vragen geen bijzondere commentaar.

L'article 14 organise la délégation de pouvoirs du Conseil d'Administration au Comité permanent, et confie la direction et la gestion journalière à ce dernier, en lieu et place du seul président. Ainsi qu'il est dit plus haut, cette mesure est pleinement justifiée par l'extension des activités et des responsabilités de la Société.

Les articles 15, 16 et 17 n'exigent aucun commentaire spécial.

L'article 18 traite des Commissaires du Gouvernement. L'importance du rôle que doit jouer la Société, dans sa forme nouvelle, dans le cadre de la politique des investissements, est soulignée par le fait que les Commissaires, pour remplir pleinement leur rôle, doivent être présents aux séances des divers organes de l'institution; ils ne peuvent plus en effet exprimer leur veto suspensif qu'immédiatement au cours des séances où les décisions susceptibles d'en être l'objet sont prises.

De même, il leur est imposé d'informer périodiquement le Ministre dont ils relèvent des résultats de l'activité de la Société.

L'article 19 modifie les modalités de la répartition des bénéfices, en accordant une priorité aux affectations au fonds de réserve extraordinaire — toujours en vue de renforcer les possibilités d'accroissement des moyens financiers de la Société — et en limitant les distributions de dividende aux actions représentatives du capital.

L'article 20 ne nécessite aucun commentaire.

Bij artikel 14 wordt de overdracht van de bevoegdheden van de Raad van Beheer aan het Vast Comité geregeld en wordt het bestuur en het dagelijks beheer aan dit laatste toevertrouwd, in de plaats van aan de voorzitter alleen. Zoals hoger werd gezegd is dergelijke maatregel ten volle verantwoord door de uitbreiding van de opdracht en van de verantwoordelijkheden van de Maatschappij.

Artikelen 15, 16 en 17 behoeven geen bijzondere commentaar.

Artikel 18 houdt verband met de Commissarissen van de Regering. Het belang van de rol, welke de Maatschappij in haar nieuwe vorm moet spelen in het raam van de beleggingspolitiek wordt er beklemtoond door het feit dat de Commissarissen, om hun taak volledig te vervullen, aanwezig moeten zijn op de vergaderingen van de verschillende organen van de instelling; zij mogen immers hun schorsend veto niet verder uitspreken dan dadelijk in de loop van de vergadering waarin de beslissingen worden genomen welke het voorwerp er van zouden kunnen uitmaken.

Zij moeten insgelijks de Minister, wien zij ondergeschikt zijn, de uitslagen van de werking van de Maatschappij geregeld mededelen.

Bij artikel 19 worden de modaliteiten van de winstenverdeling gewijzigd door een voorrang te verlenen aan de toepassingen voor het buitengewoon reservefonds — steeds ten einde de gebeurlijke verhoging van de financiële middelen van de Maatschappij in de hand te werken —, en door de verdeling van winstaandelen te beperken tot de aandelen, die het kapitaal vertegenwoordigen.

Artikel 20 behoeft geen commentaar.

E. ANSÉELE.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

Les dispositions organiques de la Société Nationale de Crédit à l'Industrie, réglées par la loi du 16 mars 1919, par l'arrêté royal n° 3 du 22 août 1934, complété par l'arrêté royal du 31 octobre 1934, par l'arrêté royal du 22 octobre 1937, confirmé par la loi du 16 juin 1947, et par la loi du 21 août 1948, sont modifiées et complétées par les dispositions de la présente loi.

Objet, missions spéciales, siège.

Art. 2.

La Société Nationale de Crédit à l'Industrie a pour objet de favoriser, par des interventions financières appropriées, l'activité, l'amélioration, la transformation et le développement des entreprises industrielles et commerciales, tant publiques que privées, qui concourent à l'économie du territoire métropolitain ou de la colonie.

Elle veille notamment à faciliter la transformation et la modernisation de l'outillage, la mise en œuvre de fabrica-

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

De organieke bepalingen van de Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid, geregeld bij de wet van 16 Maart 1919 en door het Koninklijk besluit n° 3 van 22 Augustus 1934, aangevuld door het Koninklijk besluit van 31 October 1934 en door het Koninklijk besluit van 22 October 1937, bekrachtigd door de wet van 16 Juni 1947 en door de wet van 21 Augustus 1948, worden gewijzigd en aangevuld door de bepalingen van deze wet.

Doel, bijzondere opdrachten, zetel.

Art. 2.

De Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid heeft tot doel, door gepaste financiële tussenkomsten, de bedrijvigheid, de verbetering, de omwerking en de ontwikkeling van de nijverheids- en handelsondernemingen, zowel openbare als private, die behoren tot de economie van het grondgebied van het moederland of van de kolonie, te begunstigen.

Zij zorgt er onder meer voor, de omwerking en de modernisering van de uitrusting, het aanvatten van nieuwe

tions nouvelles et la réorganisation d'entreprises industrielles nationales; elle peut assurer ou concourir à la création d'entreprises nouvelles.

L'action de la société s'exerce indifféremment par l'octroi de prêts et d'ouvertures de crédit à moyen et à long terme, subsidiairement à court terme, et par la souscription ou l'acquisition de tout ou partie des obligations et des parts en capital émises par des entreprises requérant son intervention. La souscription ou l'acquisition de ces obligations ou parts est suivie ou non de diffusion, par voie d'offres publiques ou privées.

La Société agit seule ou en association avec d'autres établissements financiers, publics ou privés.

Art. 3.

Les conditions générales de l'octroi et du maintien des crédits, ainsi que celles qui régissent les prises d'obligations et de parts en capital, et la diffusion éventuelle de celles-ci, sont fixées par le Conseil d'Administration, sur proposition du Comité permanent.

La durée des crédits ne dépassera pas normalement dix ans; un terme plus long pourra être accordé, sans pouvoir excéder vingt ans.

A l'expiration du terme, des renouvellements pourront être accordés, aux conditions à déterminer, dans chaque cas, par le Conseil d'Administration, sur proposition du Comité permanent.

Art. 4.

La Société peut, par autorisation du Ministre des Finances et aux conditions qu'il détermine, être chargée de l'attribution de capitaux mis à sa disposition par l'Etat ou par des tiers, sous l'une des formes d'intervention prévue à l'article 2, 3me alinéa, de la présente loi.

Art. 5.

En outre de la garantie qu'il octroie aux crédits accordés en application de l'arrêté royal n° 81 du 28 novembre 1939 et de l'arrêté d'exécution du 27 décembre 1947, concernant l'aide aux industries nouvelles, l'Etat peut, sur décision conjointe du Ministre des Finances et du Ministre des Affaires Economiques, soutenir l'action de la Société en attachant sa garantie aux participations prises par cette dernière et présentant, de l'avis de la Société et des Ministres susvisés, un intérêt majeur pour l'économie nationale, sans que la bonne fin puisse en être suffisamment assurée par les entreprises demandereses.

Une convention passée dans chaque cas entre la Société Nationale de Crédit à l'Industrie et l'Etat déterminera la portée et les modalités de cette garantie, qui ne peut être accordée à concurrence de plus de deux cents millions de francs par an.

Les Chambres législatives sont saisies chaque année, par le Ministre des Finances, avant la fin du mois de janvier, d'un rapport indiquant les actes de garantie effectués l'année précédente, l'état des garanties non éteintes et les opérations financières auxquelles les garanties prestées ont donné lieu au cours de l'année précédente.

fabricages en de herinrichting van nationale nijverheids-ondernemingen te vergemakkelijken; zij kan de oprichting van nieuwe bedrijven verzekeren of daartoe bijdragen.

De bedrijvigheid van de maatschappij wordt zonder onderscheid uitgeoefend door het verlenen van leningen en het openen van kredieten op half lange en op lange termijn, en in bijkomende orde, op korte termijn, en door het inschrijven op of het verwerven van het geheel of een gedeelte der obligatiën en der kapitaalsaandelen uitgegeven door bedrijven die een beroep doen op haar tussenkomst. De inschrijving op of de verwerving van die obligatiën of aandelen wordt al dan niet gevolgd door verspreiding, door middel van openbaar of privaat aanbod.

De Maatschappij treedt op alleen of in samenwerking met andere openbare of private financiële instellingen.

Art. 3.

De algemene voorwaarden tot verlening en tot behoud van de kredieten, alsmede die waaraan de inschrijvingen op obligatiën en kapitaalsaandelen onderworpen zijn, en de eventuele verspreiding er van, worden vastgesteld door de Raad van Beheer, op voorstel van het vast Comité.

De duur der kredieten mag normaal niet meer bedragen dan tien jaar; een langere termijn kan verleend worden, zonder twintig jaar te mogen overschrijden.

Op het einde van de termijn, kunnen vernieuwingen toegestaan worden onder de voorwaarden welke voor ieder geval bepaald worden door de Raad van Beheer, op voorstel van het vast Comité.

Art. 4.

De Maatschappij kan, met de machtiging van de Minister van Financiën en onder de door hem bepaalde voorwaarden, belast worden met de toekenning van de kapitalen, te harer beschikking gesteld door de Staat of door derden, in een van de vormen van tussenkomst bepaald in artikel 2, derde lid, van deze wet.

Art. 5.

Buiten de waarborg die hij verleent aan de kredieten toegekend ter voldoening aan het Koninklijk besluit n° 81 van 28 November 1939 en van het uitvoeringsbesluit van 27 December 1947 houdende inrichting der steunverlening aan de nieuwe nijverheden, kan de Staat, op de gemeenschappelijke beslissing van de Minister van Financiën en van de Minister van Economische Zaken, de actie van de Maatschappij steunen door zijn waarborg te verlenen aan de door laatstgenoemde verworpen aandelen die, naar het oordeel van de Maatschappij en van bovenvermelde Ministers, van overwegend belang zijn voor 's Lands bedrijfsleven en waarvan de goede afloop niet voldoende kan gewaarborgd worden door de kredietaanvragende bedrijven.

In een overeenkomst, welke voor ieder geval tussen de Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid en de Staat wordt verleden, worden de betekenis en de modaliteiten vastgesteld van die waarborg, die slechts tot beloop van tweehonderd miljoen frank per jaar mag worden verleend.

Aan de Wetgevende Kamers wordt ieder jaar, vóór het einde van de maand Januari, door de Minister van Financiën, een verslag voorgelegd, waarin worden vermeld de akten van waarborg die in het vorige jaar opgemaakt werden, de stand van de niet vervallen waarborgen en de financiële verrichtingen waartoe de verleende waarborgen in de loop van het vorige jaar aanleiding hebben gegeven.

Art. 6.

La Société pourra, sur décision du Conseil d'Administration, créer des sièges d'opérations, des succursales ou des agences, dans les centres industriels ou dans les localités où elle en reconnaîtra l'utilité.

Moyens d'action.

Art. 7.

Le solde du capital non encore libéré au moment de la promulgation de la présente loi sera appelé et entièrement libéré dans les six mois qui suivent la date de la promulgation de la présente loi.

Art. 8.

Le capital de la Société est porté de 410 millions à 1 milliard 500 millions; cette augmentation du capital est souscrite par l'Etat et libérée immédiatement de 20 %.

Le prix de souscription est établi de commun accord entre le Ministre des Finances et la Société.

Les actions souscrites par l'Etat sont nominatives et incessibles.

Le droit d'enregistrement et le droit de timbre sur les actions ne sont pas applicables à l'augmentation de capital ci-dessus.

Art. 9.

Le solde non immédiatement libéré de l'augmentation de capital sera libéré en un délai maximum de dix ans, par tranches annuelles de un dixième au moins du dit solde.

Pendant toute la période où le capital ne sera pas entièrement libéré, les dividendes attribués aux actions de l'Etat seront affectés par priorité au paiement des tranches prévues à l'alinéa précédent, le solde étant couvert par des dotations budgétaires.

Administration, surveillance.

Art. 10.

La Société est administrée par un Conseil de dix-sept membres. Trois d'entre eux, qui exercent leur fonctions en permanence au siège de la Société, sont nommés et révocables par arrêté royal, et constituent le Comité permanent. L'un porte le titre de Président et préside le Conseil et le Comité permanent; les deux autres portent le titre d'administrateur délégué.

L'Assemblée générale élit les quatorze autres membres, dont :

deux membres sont présentés par le Ministre des Finances et les institutions financières d'intérêt public;

six membres sont choisis sur proposition des organisations les plus représentatives des travailleurs, parmi lesquels un représentant des travailleurs agricoles;

quatre membres sont choisis sur proposition des organisations les plus représentatives des chefs d'entreprise de l'industrie;

un membre est choisi sur proposition des organisations les plus représentatives de l'agriculture;

un membre est choisi sur proposition des organisations les plus représentatives des classes moyennes.

Art. 6.

De Maatschappij mag, op de beslissing van de Raad van Beheer, verrichtingszetels, bijhuizen of agentschappen oprichten in de nijverheidscentra of in de localiteiten waar zij zulks nuttig acht.

Actiemiddelen.

Art. 7.

Het saldo van het nog niet volgestorte kapitaal op het oogenblik van de bekendmaking van deze wet wordt opgevorderd en volgestort binnen de zes maanden volgend op de datum der bekendmaking van deze wet.

Art. 8.

Het kapitaal van de Maatschappij wordt gebracht van 410 miljoen op 1 milliard 500 miljoen; voor die kapitaalsverhoging wordt door de Staat ingetekend en daarop onmiddellijk 20 t. h. gefourneerd.

De intekeningsprijs wordt vastgesteld in gemeen overleg tussen de Minister van Financiën en de Maatschappij.

De aandelen, waarop de Staat intekent, zijn nominatief en onoverdraagbaar.

Het registratierecht en het zegelrecht op de aandelen zijn niet toepasselijk op de hogerbedoelde kapitaalsverhoging.

Art. 9.

Het niet onmiddellijk volgestorte saldo van de kapitaalsverhoging wordt gefourneerd binnen een termijn van het hoogste tien jaar, per jaarlijkse schijven van ten minste één tiende van vermeld saldo.

Tijdens de gehele periode waarin het kapitaal niet volledig is volgestort, worden de aan de aandelen van de Staat toegekende dividendendeel bij voorrang aangewend tot betaling van de in het vorige lid vastgestelde schijven, terwijl het saldo wordt bestreden door begrotingsdotatiën.

Beheer, toezicht.

Art. 10.

De Maatschappij wordt beheerd door een Raad van zeventien leden. Drie onder hen, die hun functiën op bestendige wijze ten zetel van de Maatschappij uitoefenen, worden benoemd en zijn afzetbaar bij Koninklijk besluit, en vormen het Vast Comité. Eén lid voert de titel van voorzitter en zit de Raad en het Vast Comité voor; de andere twee voeren de titel van beheerder-afgevaardigde.

De Algemene Vergadering kiest de overige veertien leden, waarvan :

twee leden voorgedragen door de Minister van Financiën en de financiële instellingen van algemeen belang;

zes leden gekozen op de voordracht van de meest vooraanstaande arbeidersorganisaties, onder wie een vertegenwoordiger van de landbouwarbeiders;

vier leden gekozen op de voordracht van de meest vooraanstaande organisaties van de bedrijfshoofden der nijverheid;

één lid gekozen op de voordracht van de meest vooraanstaande landbouworganisaties;

één lid gekozen op de voordracht van de meest vooraanstaande organisaties van de middenstand.

Art. 11.

Les incompatibilités prévues en ce qui concerne le président s'appliquent également aux administrateurs-délégués.

Art. 12.

Le traitement des administrateurs-délégués est fixé par le Ministre des Finances, sur proposition du Conseil d'Administration.

Art. 13.

Le Conseil d'Administration se réunit sur convocation et sous la présidence du président ou, en cas d'empêchement de celui-ci, d'un des deux administrateurs-délégués, chaque fois que l'intérêt de la société l'exige, mais au moins une fois par mois, et chaque fois que trois administrateurs au moins le demandent.

Art. 14.

Le Conseil d'Administration, en vertu d'un règlement d'ordre intérieur qu'il arrête, délègue certains de ses pouvoirs au Comité permanent. Cette délégation, en matière de crédits ou de participations, ne pourra concerner des opérations excédant un cinquantième des moyens propres de la Société.

La direction et la gestion journalière sont confiées au Comité permanent.

Art. 15.

La Société est représentée en justice, tant en demandeur qu'en défendant, par son président, un administrateur-délégué, ou par un administrateur spécialement délégué à cette fin par le Conseil d'Administration.

Art. 16.

Tous les actes qui engagent la société, autres que ceux de la gestion journalière et tous pouvoirs et procurations sont signés conjointement, à moins d'une délégation spéciale du Conseil d'Administration, soit par le président et un administrateur-délégué ou un administrateur, soit par un administrateur-délégué et un administrateur, lesquels n'ont pas à justifier, à l'égard des tiers, d'une décision préalable du Conseil d'Administration.

Les actes de la gestion journalière sont revêtus de deux signatures données par le président, un administrateur-délégué, le directeur ou les agents délégués à cette fin.

Art. 17.

Les délibérations du Conseil d'Administration et du Comité permanent sont constatées par des procès-verbaux inscrits sur des registres spéciaux tenus au siège social.

Les copies ou extraits des procès-verbaux sont signés, soit par le président, soit par un administrateur-délégué.

Art. 18.

Deux commissaires du Gouvernement sont nommés auprès de la société, et révocables, par arrêté royal. Le terme de leur mandat, qui est renouvelable, est de six ans.

Art. 11.

De onverenigbaarheden die werden voorzien wat de voorzitter betreft gelden eveneens voor de beheerders-afgevaardigden.

Art. 12.

De wedde van de beheerders-afgevaardigden wordt vastgesteld door de Minister van Financiën, op de voordracht van de Raad van Beheer.

Art. 13.

De Raad van Beheer vergadert op bijeenroeping en onder het voorzitterschap van de voorzitter of, bij verhindering van laatstgenoemde, van één der twee beheerders-afgevaardigden, telkens het belang van de Maatschappij het eist, doch ten minste éénmaal per maand, en telkens ten minste drie beheerders het vragen.

Art. 14.

De Raad van Beheer draagt, krachtens een door hem vastgesteld huishoudelijk reglement, sommige van zijn machten over aan het Vast Comité. Die overdracht mag, in zake kredieten of aandelen, niet slaan op verrichtingen die één vijftigste van de eigen middelen der Maatschappij te boven gaan.

Het bestuur en het dagelijks beheer worden toevertrouwd aan het Vast Comité.

Art. 15.

De Maatschappij wordt in rechte, én als eiseres én als verweerster, vertegenwoordigd door haar voorzitter, een beheerder-afgevaardigde, of door een beheerder die te dien einde bijzonder wordt afgevaardigd door de Raad van Beheer.

Art. 16.

Alle akten die de Maatschappij verbinden, andere dan die van het dagelijks beheer, en alle machten en volmachten worden behoudens bijzondere opdracht van de Raad van Beheer gezamenlijk ondertekend, hetzij door de voorzitter en een beheerder-afgevaardigde of een beheerder, hetzij door een beheerder-afgevaardigde en een beheerder, die ten opzichte van derden niet het bewijs moeten leveren van een voorafgaande beslissing van de Raad van Beheer.

De akten van het dagelijks beheer worden bekleed met twee handtekeningen gegeven door de voorzitter, een beheerder-afgevaardigde, de directeur of de te dien einde gemachtigde aangestelden.

Art. 17.

De besprekingen van de Raad van Beheer en van het Vast Comité worden vastgesteld door processen-verbaal, opgenomen in bijzondere registers, welke ten maatschappelijken zetel bijgehouden worden.

De afschriften van of de uittreksels uit de processen-verbaal worden, hetzij door de voorzitter, hetzij door een beheerder-afgevaardigde, ondertekend.

Art. 18.

Twee Regeringscommissarissen worden bij de Maatschappij benoemd en afgezet bij koninklijk besluit. De termijn van hun mandaat, dat hernieuwbaar is, beloopt zes jaar.

L'un est délégué par le Ministre des Finances et l'autre par le Ministre des Affaires Economiques. Leur rémunération, et celle des experts éventuellement désignés pour les assister, sont fixées par le Ministre des Finances et supportées par la Société.

Les Commissaires du Gouvernement assistent de droit aux séances des assemblées générales, du Conseil d'administration, du Comité permanent et du Collège des Commissaires; ils y ont voix consultative.

Ils veillent à ce que la gestion de la Société s'inspire des intérêts nationaux. Chacun d'eux peut suspendre et dénoncer au Gouvernement toute décision qu'il jugerait contraire soit aux lois, soit aux statuts, soit à l'intérêt général. Leur veto suspensif est exprimé au cours des séances où les décisions susceptibles d'en être l'objet sont prises. Si le Gouvernement n'a pas statué dans la quinzaine de la dénonciation, la décision pourra être exécutée.

Les Commissaires du Gouvernement présentent conjointement, tous les trimestres, au Ministre des Finances et au Ministre des Affaires Economiques, un rapport sur l'activité de la Société.

Répartition.

Art. 19.

L'excédent favorable du bilan, déduction faite des frais généraux, charges et amortissements, constitue le bénéfice net de la Société.

Il sera prélevé sur le bénéfice 5 %, affectés au Fonds de réserve légale.

Le solde sera réparti de la façon suivante :

1° un quart en sera affecté au fonds de réserve extraordinaire;

2° un dividende sera attribué aux actions représentatives du capital, jusqu'à concurrence d'un maximum de 5 % net sur le montant appelé et versé, *prorata temporis*, à partir de la date d'exigibilité;

3° une somme déterminée par le Conseil d'Administration sera attribuée au personnel ou à des institutions en faveur de celui-ci;

4° le surplus sera affecté au fonds de réserve extraordinaire.

Dispositions diverses.

Art. 20.

Dans un délai de trois mois, à dater de la promulgation de la présente loi, la Société Nationale mettra ses statuts en concordance avec les dispositions de la présente loi. Ces statuts entreront en vigueur dès leur approbation par le Roi.

3 avril 1952.

De ene wordt afgevaardigd door de Minister van Financiën en de andere door de Minister van Economische Zaken. Hun bezoldiging en die van de deskundigen, eventueel aangewezen om hen bij te staan, worden door de Minister van Financiën vastgesteld en door de Maatschappij gedragen.

De Regeringscommissarissen wonen van rechtswege de bijeenkomsten bij van de algemene vergaderingen, van de Raad van Beheer, van het Vast Comité en van het College der Commissarissen; zij hebben er raadgevende stem.

Zij zorgen er voor, dat bij het beheer van de Maatschappij rekening wordt gehouden met de nationale belangen. Ieder van hen mag elke beslissing schorsen en bij de Regering aanklagen, die hij tegenstrijdig zou achten met de wetten, met de statuten of met het algemeen belang. Hun schorsend veto wordt uitgebracht in de loop van de vergaderingen waar de voor dit veto vatbare beslissingen worden genomen. Indien de Regering geen uitspraak heeft gedaan binnen de vijftien dagen na de aanklacht, mag de beslissing ten uitvoer worden gelegd.

De Regeringscommissarissen leggen gezamenlijk, ieder kwartaal, aan de Minister van Financiën en aan de Minister van Economische Zaken, een verslag voor over de werking van de Maatschappij.

Verdeling.

Art. 19.

Het batig saldo van de balans, mits aftrek van de algemene onkosten, lasten en afschrijvingen, maakt de nettowinst van de Maatschappij uit.

Op de winst worden 5 t. h. afgenomen, bestemd voor het wettelijk reservefonds.

Het saldo wordt verdeeld als volgt :

1° een vierde wordt bestemd voor het buitengewoon reservefonds;

2° een dividend wordt toegekend aan de kapitaalsaandelen, tot beloop van een netto-maximum van 5 t. h. op het *prorata temporis*, met ingang van de opvorderbaarheidsdatum gevorderd en gestort kapitaalsbedrag;

3° een door de Raad van Beheer vastgestelde som wordt toegekend aan het personeel of aan instellingen ten gunste van dit personeel;

4° het overschot wordt bestemd voor het buitengewoon reservefonds.

Diverse bepalingen.

Art. 20.

Binnen een termijn van drie maanden, te rekenen van de bekendmaking van deze wet, brengt de Nationale Maatschappij haar statuten in overeenstemming met de bepalingen van deze wet. Die statuten treden in werking zodra zij door de Koning worden goedgekeurd.

3 April 1952.

E. ANSEELE,
F. TIELEMANS,
L. MAJOR,
J. MARTEL,
E. LEBURTON,
F. DETIEGE.